

alle Talerne sig til Gunst for en ved Lovgivningen bestemt Maksimalarbejdsdag for voksne mandlige Arbejdere, deriblandt den udmærkede Mand, der var tysk Handelsminister under Bismarck — undskyld, at jeg nævner Bismarcks Navn i denne Forbindelse — nemlig Berlepsch, som paa mange tyske, i disse Spørgsmaal interesserede Vegne erklærede, at han ogsaa troede, at man vilde komme til en saadan Lovgivningsbestemmelse. Man har i øvrigt i den tyske Lovgivning en Mulighed for en tvungen Maksimalarbejdsdag, nemlig i de farlige Erhverv, og det er en Mulighed, der er bleven benyttet af det tyske Forbundsraad. Det er altsaa slet ikke mig noget frygteligt Skræmmebillede, som den ærede Minister maalede op for os, det er noget, som, hvis vi skulle have den Glæde at beholde den ærede Minister i længere Tid som Minister, vi ganske sikkert kunne vente at se ham som Forslagsstiller til og rimeligvis til den Tid ogsaa som givende sin Kontrasignatur til en saadan Lov; derom nærer jeg ikke megen Tvivl. Der var enkelte Bemærkninger fra den højtærede Ministers Side, som jeg dog maa vende mig imod, uagtet han i det hele jo stillede sig velvilligt til Udvalgets Indstillinger. Men forinden jeg gaar dertil, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger endnu angaaende det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) og det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) stillede Ændringsforslag under Nr. 18 med Hensyn til Affattelsen af § 4, altsaa om 12-Aars Alderen for Børn. Jeg skal ikke spille Tiden med at komme nærmere ind paa Placeringen af Flertallets Ændringsforslag Nr. 47 og 48, der er jo ikke fra de to ærede Medlemmers Side stillet Ændringsforslag herom, saa jeg skal ikke opholde mig derved. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) siger, at det, vi have foreslaaet, er at binde Fremtiden; han benægter, at det er en Overgangsbestemmelse, og siger, at vi binde Fremtiden. Det gør man jo i Virkeligheden ved alle Overgangsbestemmelser, ogsaa dem, der vare foreslaaede i Lovforslaget, og som det ærede Medlem jo ikke har noget imod. Ogsaa der siger man: saaledes skal Tilstanden være, men en vis Tid derefter skal den være paa en helt anden Maade. Hvad vi gøre, er kun, at vi sige: saaledes skal Tilstanden være i de første 5 Aar, efter den Tid skal den være paa en anden Maade. Derved følge vi kun det Forbillede, der er givet i den sid-

ste franske Lov af 30te Marts 1900. Ved denne Lov indføres der blandt andet en Normalarbejdsdag paa 11 Timer i alle Værksteder, hvor der beskæftiges Børn, unge Personer og Kvinder. To Aar efter Lovens Ikrafttræden forandres den til 10½ Time og andre 2 Aar efter, altsaa 4 Aar efter Lovens Ikrafttræden, ændres den til 10 Timer, og dette bliver da en Normal eller Maksimalarbejdsdag paa 10 Timer i alle de Virksomheder, hvori der beskæftiges saadanne Personer. Just denne Formulering, den Maade at tage Sagen paa, førte til, at Loven bragtes igennem den franske Rigsdags to Ting, og at senere Loven blev erklæret for at være et saare interessant Arbejde, som fortjente høj Grad Paaagtning paa den Kongres, som jeg nu gentagne Gange har omtalt. Altsaa vi gøre ikke noget særlig usædvanligt ved vort Forslag angaaende en Periode paa 5 Aar, hvorefter vi sige, at Lovforslagets Regel skal være den normale Regel, og der er en ganske ejendommelig Styrke i dette, at man ønsker at udstrække Beskyttelsen for Børnearbejdet saa langt, som den skolepligtige Alder rækker. Det ærede Mindretal, og især dets Ordfører, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), har jo ogsaa en Følelse af dette, naar han i sit Ændringsforslag, saaledes som han bebudede ved 1ste Behandling, har opstillet en Maksimaltid, i hvilken Børnene maatte være beskæftigede, saa at den ikke maatte overskride 10 Timer, naar man sammenlagde Undervisningstiden og Arbejdstiden. Men om denne Bestemmelse tror jeg, man vil kunne sige med noget større Føje, end hvad han sagde om vor Formulering af § 7, at den vilde kunne blive ganske betydningsløs. Thi ogsaa den vil jo være betinget af, at der kan øves Kontrol med den, og denne Kontrol kan jo ikke udøves uden, for saavidt Barnet er beskæftiget i Fabrikker. Det kan allerede blive vanskeligt, for saavidt de ere beskæftigede i 2 forskellige Fabrikker, men hvis det er beskæftiget i en Fabrik om Morgen og med Bygang om Eftermiddagen efter Skoletid, vil det være ganske umuligt at føre Kontrol dermed, og det Forhold, som jeg her nævner, er desværre et ret velkendt Forhold, her i Kjøbenhavn i det mindste, og jeg tror nu ogsaa andre Steder. Jeg kan derfor ikke tilraade, at vi gaa til at opgive vort Forslag til Bedste for den ærede Forslagsstiller; vi i Flertallet anse vort for at have ubetinget Fortrinnet fremfor dette.

Naar den højtærede Minister ønskede